

Sygn. akt II Cz 604/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 12 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Marian Raszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) (...) z siedzibą w W.

przeciwko B. P.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 29 lipca 2015 r., sygn. akt I C 3063/14

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt II Cz 604/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu na podstawie art. 332 § 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. uznał za niedopuszczalne cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia wskazując, że w obliczu podniesienia przez pozwaną skutecznego zarzutu przedawnienia umorzenie postępowania w niniejszej sprawie zmierzałoby do obejścia prawa pozostawiając w dalszym ciągu niepewny los spornej wierzytelności.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł powód zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie art. 203 § 4 k.p.c. w zw. z art. 332 § 2 k.p.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie. W oparciu o ten zarzut wniesiono o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w tym o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując argumenty podniesione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia oraz zarzuty zażalenia podzielić należy stanowisko skarżącego, że w niniejszej sprawie powód skorzystał ze swojego prawa do wyrażenia woli w przedmiocie rezygnacji z dochodzenia roszczenia objętego pozwem. Jak wskazuje się w doktrynie złożenie oświadczenia

o cofnięciu pozwu stanowi jeden z przejawów dyspozycyjności materialnej powoda. Cofając pozew powód cofa wniosek o udzielenie mu ochrony prawnej i rezygnuje z merytorycznego zbadania zasadności powództwa (por. E. Marszałkowska – Krześ, Komentarz do art. 203 k.p.c., publ. Legalis).

Analiza brzmienia art. 332 § 2 k.p.c. nie pozostawia jednak wątpliwości, że cofnięcie powództwa przed uprawomocnieniem się wyroku i przed jego zaskarżeniem wymaga dokonania oceny przez Sąd dopuszczalności takiego cofnięcia. Sprostanie temu obowiązкови wymaga zbadania cofnięcia pozwu zgodnie z kryteriami określonymi w art. 203 § 4 k.p.c.,

tj. poczynienia ustaleń czy okoliczności sprawy nie wskazują, że cofnięcie powództwa jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, że w niniejszej sprawie z uwagi na skuteczne podniesienie zarzutu przedawnienia przez stronę pozwaną cofnięcie powództwa bez zrzeczenia się roszczenia w istocie ma na celu obejście prawa a nadto pozostaje

w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego. Zauważenia wymaga, że z chwilą skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia zobowiązanie stanowiące przedmiot niniejszej sprawy z mocy samego prawa przekształciło się w zobowiązanie naturalne, którego spełnienie zależy wyłącznie od woli strony pozwanej. Tym samym powód utracił możliwość wykorzystania przymusu państwowego do jego dochodzenia. Cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia zmierza zatem w istocie do uchylecia się powoda od skutków skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia i do swoistej próby powrotnego przekształcenia przedmiotowego zobowiązania niezupełnego w zobowiązanie, którego wierzyciel dochodzić będzie mógł wykorzystując możliwość jego przymusowego wykonania. Tym samym powód w istocie zmierza do obejścia prawa, w tym w szczególności przepisów o nowacji, która w obowiązujących przepisach prawa jest jedynym sposobem zamiany zobowiązania niezupełnego w zobowiązanie, którego dochodzić można z wykorzystaniem przymusu państwowego.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.